

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของหัวข้อการวิจัย

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความหมายที่เข้าใจกันระหว่างมนุษย์ในสังคมซึ่งมีความเป็นอยู่ และขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างเดียวกัน แต่เดิมมีเพียงภาษาพูด ต่อมาจึงได้มีภาษาเขียนเพิ่มขึ้น เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์แทนภาษาพูด มีการจัดวางรูปคำให้เป็นระเบียบแบบแผนตามที่กำหนดไว้ในไวยากรณ์ของภาษานั้น ภาษาเขียนทำให้มนุษย์ติดต่อสื่อสารได้แม้ในระยะทางไกล นอกจากนั้นความเจริญก้าวหน้าทางเทคนิคต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยภาษาเขียนทั้งสิ้น ดังนั้น ภาษาเขียนจึงมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าภาษาพูด ด้วยเหตุนี้ การเขียนให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

เนื่องจากการเขียนเป็นสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อน ในด้านการเรียนการสอนนั้นจึงมักนำทักษะการเขียนไปสอนเป็นลำดับสุดท้าย หลังจากให้นักเรียนฝึกทักษะการฟัง พูด และอ่านเรียบร้อยแล้ว มีผู้จำแนกประเภทของการเขียนไว้ต่าง ๆ ดังนี้

โรเบิร์ต ลาโด¹ (Robert Lado) แบ่งการเขียนออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. การเขียนตัวอักษร
2. การคัดลอกข้อความจากหนังสือหลังจากอ่านแล้ว
3. การถ่ายทอสิ่งที่พบเห็นเป็นตัวอักษร
4. การเขียนเรียงความ
5. การเขียนวรรณคดี

¹ Robert Lado, Language Teaching: A Scientific Approach

ปีเตอร์ เอฟ โอลิวา² (Peter F. Oliva) ได้จัดประเภทการเขียนสำหรับ
ใช้ฝึกผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศ ไว้ดังนี้

1. การเขียนตัวอักษรในภาษาที่เรียน
2. การแปลความ
3. การเขียนเรียงความแบบควบคุม
4. การเขียนเรียงความแบบเสรี

สำหรับเรียงความหรือแต่งความ หมายถึง การเขียนโดยการรวมคำหลายคำ
ประโยคหลายประโยค และข้อความหลายข้อความ เข้าด้วยกัน ซึ่งต่อเนื่องให้ความหมาย
เป็นเรื่องราวต่าง ๆ ใด และมีลำดับขั้นตอนของเนื้อความ เช่น เป็นเรื่องเล่า เป็นการ
เขียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่าง ๆ³

เพราะฉะนั้นเมื่อกล่าวถึงการแต่งความ ความถูกต้องในการเขียนนับว่าเป็นสิ่ง
สำคัญ นอกเหนือจากการสะกดตัวถูกต้อง การรู้จักลำดับความคิด ความเข้าใจคำศัพท์ การ
รู้จักใช้เครื่องหมายวรรคตอน ผู้เขียนยังต้องมีความรู้เกี่ยวกับถ้อยคำสำนวนในภาษา และ
เข้าใจลักษณะโครงสร้างไวยากรณ์ เช่น รู้จักเขียนภาษาให้เป็นประโยค เป็นวลี และเป็น

²Peter F. Oliva, The Teaching of Foreign Language (New
Jersey: Prentice - Hall, Inc., 1969), p. 153.

³(Composition: the putting together of words, sentences
and paragraphs into piece of continuous writing that gives in-
formation, tells stories, expresses idea and feeling. This involves
not only the choice of suitable words and structures but also the
organization of them into a logical sequences of idea) จากเอกสาร
ประกอบการสอนเรียงความระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับจากหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ
ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

กระสวยที่ถูกต้อง⁴

การสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในประเทศไทย มีการเน้นทักษะการเขียนไว้เป็นส่วนหนึ่งของการสอน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียน กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดรายการสอน การเขียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังนี้

1. ฝึกหัดคัดลายมือโดยกวาดชั้นความสะอาด ความเป็นระเบียบและความชัดเจนของตัวอักษร และเขียนคำที่ถูกต้อง
2. ฝึกให้รู้จักใช้เครื่องหมายวรรคตอนดังต่อไปนี้ Capital letter, full - stop, inverted comma, question mark, comma และ exclamation mark และเครื่องหมายคำพูดที่จำเป็น
3. ฝึกให้สามารถเขียนตามคำบอกซึ่งมีความยากง่ายเสมอหนังสือเรียน
4. ฝึกให้รู้จักตั้งคำถาม ตอบคำถาม และแต่งประโยคง่าย ๆ ได้
5. ฝึกให้รู้จักเขียนเรื่องสั้น ๆ โดยใช้ศัพท์และกระสวยที่เรียนมาแล้ว
6. ให้นำศัพท์และกระสวยที่นักเรียนอาจมีโอกาสดูพบในการอ่าน การฟัง มาฝึกเขียนให้มีความชำนาญขึ้น
7. ให้ฝึกหัดเขียนจดหมายถึงชาวต่างประเทศ เล่าถึงสิ่งที่น่าสนใจได้ และรู้จักเขียนแบบฟอร์มการเขียนจดหมายธุรกิจง่าย ๆ
8. ฝึกให้รู้จักถอดความหมายในภาษาไทยให้เป็นภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง⁵ แม้ว่าจะมีการกำหนดรายการสอนทักษะการเขียนไว้อย่างมากมายในหลักสูตรก็ตาม แต่การสอนเขียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นก็ยังไม่ได้อผลดีเท่าที่ควรจะเป็น โดยเฉพาะการ

⁴บุญเหลือ กุณธร, ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2500), หน้า 40.

⁵กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา 2508), หน้า 10.

สอนแต่งความอังกฤษอาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. การสอนแต่งความมักอาศัยการท่องจำเป็นหลัก โดยที่ครูจะเขียนเรื่องมาให้ เมื่อถึงเวลาทำแบบฝึกหัดก็ให้นักเรียนท่องจำเรื่องที่ครูแต่งให้ ต่อจากนั้นนักเรียนก็ลอกเรื่องที่ท่องลงสมุดนำส่งครูอีกครั้งหนึ่ง นักเรียนจึงไม่มีโอกาสที่จะแต่งความอังกฤษด้วยตนเอง⁶

2. ยังไม่ค่อยมีการสอนไวยากรณ์อังกฤษควบคู่กันไปกับการสอนแต่งความ (การฝึกให้นักเรียนใช้โครงสร้างของประโยค ก่อนลงมือเขียน) ทั้ง ๆ ที่มีกำหนดไว้ในหลักสูตร ถึงการสอนไวยากรณ์ดังนี้

ไวยากรณ์ในชั้นนี้ไม่นับเป็นวิชาหนึ่งต่างหากจากทักษะทั้งสี่ นับเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะ โดยใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กับทักษะ ฟัง พูด อ่าน และ เขียนเท่า ๆ กัน จะแยกจากกันไม่ได้ ไวยากรณ์ในชั้นนี้เป็นไวยากรณ์สำหรับใช้ในภาษา จะท่องคอย ๆ ฆานกันไป กับศัพท์และกระสวนที่เรียนในชั้น...⁷

ดังนั้น นักเรียนจึงมักเขียนประโยค โดยการนึกถึงประโยคในภาษาไทยแล้วจึงถ่ายทอดเป็นประโยคภาษาอังกฤษ⁸

ฉะนั้น จึงสมควรที่ครูสอนภาษาอังกฤษจะสนใจกับการสอน การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ก่อนการให้นักเรียนเขียนแต่งความ

จากการที่ไวยากรณ์เป็นส่วนประกอบสำคัญประการหนึ่งในการแต่งความ มีผู้สนับสนุนดังนี้

⁶ ลัดดาวลัย วงศ์สุรทิศ, "ทักษะการเขียนในชั้นมัธยมปลายส่ง เสริมการเรียนภาษาอังกฤษ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502), หน้า 42.

⁷ กระทรวงศึกษาธิการ, เรื่องเดิม, หน้า 11.

⁸ ลัดดาวลัย วงศ์สุรทิศ, เรื่องเดิม, หน้า 43.

โรเบิร์ต เซซิล พูลเลย์⁹ (Robert Cecil Pooley) กล่าวว่า

Grammar is the means to improve speech and writing. Because it explains usage, grammar must be learned to support usage instruction. Grammar skills are best gained by learning the parts of speech, the elements of the sentence, and the kinds of sentences. Drill and practice from textbooks and workbooks establish grammar, which will then function in composition.

ราล์ฟ บี ลอง¹⁰ (Ralph B. Long) สนับสนุนว่า

Anyone who undertakes to write the language credibly needs a relatively complete mastery of grammatical patterns.

โรเบิร์ต ลาโด¹¹ (Robert Lado) ให้ความเห็นว่า

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนควรจะต้องฝึกฝน ผู้ที่จะเขียนไวยากรณ์ ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาพูดอย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ทั่วไป รวมทั้งสามารถใช้โครงสร้างของภาษา คำศัพท์ และสัญลักษณ์ซึ่งแทนภาษาพูด

⁹Robert Cecil Pooley, Teaching English Grammar (New York: Appleton - Century Crofts, 1957), p. 51.

¹⁰Ralph B. Long, "Words, Meaning, Literacy and Grammar," The English Journal XLV, (April 1958), p. 198.

¹¹Robert Lado, Linguistic Across Culture: Applied Linguistics for Language Teachers (New York: Arbor, University of Michigan Press, 1957), p. 98

สเปนเซอร์¹² (D. H. Spencer) เสนอความเห็นในการสอนแต่งความว่า

ในการเตรียมการแต่งความ ก่อนอื่น นักเรียนจะต้องมีความรู้ที่จะสร้างประโยคใหญ่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หมายความว่า ประโยคอย่างแน่นอน ต่อจากนั้นก็จะสามารถจัดรวบรวมประโยคทั้งหลายให้เป็นลำดับและสอดคล้องกันเป็นเรื่องราวที่อ่านได้ความ

ไบรซ์ แวน ซัยอค¹³ (Bryce Van Syoc) ให้ความเห็นถึงความสำคัญของโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษต่อการสื่อความหมายว่า

หากนักเรียนต้องการจะเข้าใจภาษาอังกฤษ และให้ผู้อื่นเข้าใจ คนควย ก็ไม่มีหนทางหลีกเลี่ยงที่จะไม่เรียนรู้ลักษณะไวยากรณ์เหล่านั้นให้รู้ซึ้ง และให้สามารถเข้าใจโดยไม่ตอ้งคิด ในเมื่อตนอยู่ในสภาพการณ์ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษจริง ๆ

รีเบคกา แวลเลต¹⁴ (Rebecca Valette) ให้ความเห็นว่า

การเขียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้เขียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ รวมทั้งเขียนประโยคใหญ่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของภาษา ตลอดจนสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความหรือความเรียงได้

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของ โครงสร้างไวยากรณ์ ในฐานะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนมีความสามารถในการแต่งความ

¹²D.H. Spencer. Guided Composition Exercises (London: Longmans, 1968), p. 1.

¹³ไบรซ์ แวน ซัยอค, แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์สำหรับประเทศไทย คมคาย จงเจริญสุข (ผู้แปล) (พระนคร: โรงพิมพ์สมาคมส่งเสริมศาสตร์แห่งประเทศไทย 2505), หน้า 72.

¹⁴Rebecca M. Valette. Modern Language Testing (New York: Harcourt, Brace and World, 1967), p. 131.

ประกอบกันยังไม่มีผู้ศึกษาโดยตรงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทั้งสองด้านนี้
 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้โครงสร้าง
 ไวยากรณ์อังกฤษ และความสามารถในการแต่งความ โดยเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ทั้งชายและหญิง จากโรงเรียนรัฐบาล 9 แห่ง ในปีการศึกษา 2517 เป็นตัวอย่างประชากร
 ในการวิจัยครั้งนี้ เพราะผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเชื่อ
 ว่า ผลการวิจัยครั้งนี้ คงจะเป็นประโยชน์ต่อการสอนแต่งความภาษาอังกฤษแก่นักเรียนในระ
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเช่นกัน

1.2 ความมุ่งหมายทั่วไป

การวิจัยครั้งนี้มุ่งหมายที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้
 โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษกับความสามารถในการแต่งความอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม
 ศึกษปีที่ 3

1.3 ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
 และความสามารถในการแต่งความอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิง
 ของโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2517
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์
 อังกฤษระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการแต่งความอังกฤษ
 ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
4. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 โรงเรียนรัฐบาล
5. เพื่อศึกษาความสามารถในการแต่งความอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 โรงเรียนรัฐบาล

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่า ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. จะช่วยให้ครูสอนภาษาอังกฤษทราบว่า ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษมีส่วนช่วยสร้างเสริมและสัมพันธ์กับความสามารถในการแต่งความของนักเรียนเพียงใด
2. จะทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษทราบถึงระดับความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อันจะเป็นแนวทางที่จะปรับปรุงการสอนไวยากรณ์อังกฤษให้ดียิ่งขึ้น
3. จะทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษทราบระดับความสามารถในการแต่งความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อันจะเป็นแนวทางที่จะปรับปรุงการสอนเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแต่งความภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น
4. จะทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษทราบว่าความแตกต่างระหว่างเพศจะมีผลต่อความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ และความสามารถในการแต่งความอังกฤษหรือไม่ เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในการวางโครงการสอนไวยากรณ์อังกฤษ และการสอนแต่งความแก่นักเรียนในระดับนี้ต่อไป
5. เป็นแนวทางให้ผู้แต่งแบบฝึกหัดแต่งความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ทราบถึงระดับความสามารถในการแต่งความของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์ในการสร้างบทเรียนและแบบฝึกหัดอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สุ่มตัวอย่างมาจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนสุดท้ายของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2517
2. โรงเรียนรัฐบาลที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 9 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาลชาย 3 โรงเรียน โรงเรียนรัฐบาลหญิง 3 โรงเรียน และโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษา 3 โรงเรียน

3. การวิจัยครั้งนี้ไม่เกี่ยวข้องกับอายุ ความสามารถในการเรียนของนักเรียน
ทุกวิชา ทักษะคิดทอวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนอาชีพของบิดามารดา และสิ่งแวดล้อมที่บ้าน

4. ตัวแปรที่จะศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น

ก. ตัวแปรอิสระได้แก่ เพศของนักเรียน

ข. ตัวแปรตามได้แก่ ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
และความสามารถในการแต่งความอังกฤษ

1.6 สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ และความสามารถในการ
แต่งความอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรจะสัมพันธ์กัน การตั้งสมมติฐานเช่นนี้
เนื่องจากความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง
ในการส่งเสริมความสามารถในการแต่งความ

2. ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ทั้งชายและหญิงไม่แตกต่างกัน การตั้งสมมติฐานเช่นนี้เนื่องจาก

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิงของโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2517 มีโอกาสได้รับการศึกษาระดับเดียวกัน และทุกคนต้องเรียน
ภาษาอังกฤษ หลักสูตรเดียวกัน จึงควรมีระดับความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์
อังกฤษใกล้เคียงกัน

2.2 มีผู้วิจัยและได้พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายและหญิงใน
เรื่องความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ¹⁵

3. ความสามารถในการแต่งความอังกฤษของนักเรียนชายและหญิงไม่แตกต่างกัน

¹⁵จันทร์เพ็ญ ชันตระกูล "ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513)

การตั้งสมมติฐานเช่นนี้ เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิงของโรงเรียน
รัฐบาล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2517 มีโอกาสได้รับการศึกษาระดับเดียวกัน และ
ทุกคนต้องเรียนภาษาอังกฤษหลักสูตรเดียวกัน จึงควรมีระดับความสามารถในการแต่งความ
อังกฤษใกล้เคียงกัน

1.7 ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจไม่ได้ผลสมบูรณ์เท่าที่ควรเนื่องจาก ระยะเวลาที่ทำการทดสอบ
ใกล้เคียงกับการสอบไล่ภาคปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษาครูในแต่ละโรงเรียน ต้องรีบสอน
ให้ครบเนื้อหาในหลักสูตร ดังนั้น การไปทดสอบในช่วงนี้จึงมีสภาพการดำเนินงานเข้ามา
อิทธิพลทำให้ผลที่ได้จากการทดสอบคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เช่น ความวิตกกังวล
และความไม่สบายใจของนักเรียน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่สนใจต่อการทำข้อทดสอบ
เท่าที่ควร

1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น

- 1) แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ วัดความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์
อังกฤษ และความสามารถในการแต่งความอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้จริง
- 2) ผู้วิจัยถือว่า แบบทดสอบทั้งสองฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเนื้อหาครบถ้วนตามที่ผู้วิจัย
ต้องการจะศึกษา
- 3) การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการแต่งความอังกฤษจะไม่เข้าไปเกี่ยว
ข้องกับการวัดความสามารถทางลีลาและท่วงทำนองในการเขียน (style) และวิธีการ
ในการเรียบเรียงเนื้อหา (Organization)
- 4) ผู้วิจัยถือว่า "เรียงความ" กับ "แต่งความ" มีความหมายเหมือนกัน
- 5) การทดสอบและการคุมสอบเชื่อถือได้ เพราะผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเองโดย

ตลอด

1.9 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ หมายถึงระเบียบวิธีการเรียงเรียงคำในประโยค ตลอดจนการเรียงเรียงส่วนประกอบของคำในภาษาอังกฤษ¹⁶

การแต่งความ หมายถึง เรื่องราวหรือข้อความที่นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนออกมาเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้องทั้งในด้านกลไก อันได้แก่ ส่วนสัคของตัวอักษร การสะกดตัว การใช้เครื่องหมายวรรคตอน รวมทั้งการใช้ศัพท์และแบบสร้างตามภาษานิยมของเจ้าของภาษา¹⁷

แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบ 2 ฉบับ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้แก่

ก) แบบทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข) แบบทดสอบความสามารถในการแต่งความอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนชายหญิง หมายถึง นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2517 ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ความสัมพันธ์ หมายถึง ความเกี่ยวเนื่องระหว่างข้อมูล ในที่นี้ได้แก่ ความเกี่ยวเนื่องระหว่างคะแนนความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ กับคะแนนความสามารถในการแต่งความอังกฤษ

¹⁶The pattern of arrangement of words in sentences and the patterns of arrangement of parts of words, Robert Lado. Language Testing (London: Longmans, 1961), p. 142.

¹⁷คึก พงศ์ทัต และ ศิธร แสงธนู. คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ (พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2516), หน้า 62.